

18

‘ฉัตรวาริน’ วันที่สายน้ำเปลี่ยนไป ใส่ใจเปลี่ยนแปลง

โดย : กลุ่มเยาวชนพงสึแป สุโขงปาดิ จ.นราธิวาส

‘น้ำตก’ เป็นทั้งระบบนิเวศที่สำคัญของพืชพันธุ์และสัตว์ป่า เป็นทั้งแหล่งน้ำสำหรับชุมชนที่อยู่อาศัยโดยรอบ และยังเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่ช่วยสนับสนุนด้านเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนในพื้นที่

ด้วยเหตุนี้ เมื่อน้ำตกเสื่อมโทรมลงและเต็มล้นไปด้วยขยะ ระบบนิเวศและชุมชนในพื้นที่ต่างก็ได้รับผลกระทบกันถ้วนหน้าอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง

เยาวชนกลุ่มหนึ่งในพื้นที่ อ.สุโขงปาดิ ได้ลุกขึ้นมาเป็นแกนหลักในการรักษา และฟื้นฟูน้ำตกที่เคยสวยงามของชุมชน ให้กลับมาเป็นที่พึ่งของคน สัตว์ และระบบนิเวศในพื้นที่อีกครั้ง

เชิญชวนคุณผู้อ่านลองใต้สู่จังหวัดใต้สุดของสยามประเทศ ไปดูกันว่าเยาวชนกลุ่มนี้เขาได้ช่วยฟื้นฟูน้ำตกกันอย่างไร?

‘ฉัตรวาริน’

จากรารแสวงาม สู่ลำน้ำแห่งขยะ

‘น้ำตกฉัตรวาริน’ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูโศง-สุโงงป่าดี ถือเป็นแหล่งต้นน้ำหลักที่ใช้ในการผลิตน้ำประปาให้คนทั้ง อ.สุโงงป่าดี ได้ใช้อุปโภคบริโภคมายาวนาน อีกทั้งด้วยความสวยงาม ก็ทำให้น้ำตกแห่งนี้เป็แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของ จ.นราธิวาส และจังหวัดใกล้เคียง รวมไปถึงนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซียที่นิยมมาท่องเที่ยวในเทศกาลสำคัญต่างๆ อยู่เนืองๆ

“หลังเหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ทำให้น้ำตกฉัตรวารินจากที่เคยเป็นน้ำตกที่งดงามกลับกลายเป็นสายน้ำที่มีขยะกลาดเกลื่อน ไม่มีใครดูแล กลุ่มเยาวชนพงลีแป้ สุโงงป่าดี จึงลุกขึ้นมาปกป้องสายน้ำของบ้านตัวเอง ด้วยการปลุกสำนึกของทุกคนให้หันกลับมาสนใจดูแลน้ำตก” โมฮัมมัดซัฟฟรีย์ นารอเอ็ง หรือ ‘ครูอาวี’ ครูการศึกษาออกโรงเรียน อ.สุโงงป่าดี และที่ปรึกษาของกลุ่ม กล่าวถึงแรงบั่นดาลใจที่ทำให้กลุ่มเยาวชนลุกขึ้นมาปกป้องทรัพยากรน้ำในพื้นที่บ้านเกิดของตัวเอง

จนกระทั่งเยาวชนกลุ่มหนึ่งที่เรียนการศึกษานอกโรงเรียน ได้รวมตัวกันไปเที่ยวชมน้ำตกฉัตรวาริน และเกิดคำถามขึ้นว่า “ทำไมขยะที่นี้เยอะจัง”

จากสภาพอันเสื่อมโทรมของน้ำตกที่ได้พบเห็น ทำให้กลุ่มเยาวชนเกิดความรู้สึกอยากแก้ปัญหาขยะให้แก่ น้ำตกของบ้านเกิด จึงเกิดการรวมตัวและก่อตั้งเป็น ‘กลุ่มเยาวชนพงลีแป้ สุโงงป่าดี’ ขึ้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2554

ซึ่งปัญหาขยะกลื่อนน้ำตกมีสาเหตุมาจากการขาดจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวและคนในชุมชน ที่ไม่เห็นคุณค่าในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังขาดความรู้เรื่องผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปัญหาขยะบนแหล่งต้นน้ำ ส่งผลต่อความสะอาดของพื้นที่กลางน้ำและปลายน้ำอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง

กลุ่มเยาวชนพงลีแป้จึงได้วางเป้าหมายในการทำกิจกรรมของกลุ่มไว้ที่การสร้างจิตสำนึกให้แก่เยาวชนและชาวบ้านในพื้นที่ ให้หันมารักษาและฟื้นฟูน้ำตกฉัตรวารินเป็นสำคัญ และมีกิจกรรมด้านอื่นๆ เป็นส่วนเสริม ดังที่ อานันต์ ดีอราแม หรือ ‘ดี’ ประธานกลุ่ม กล่าวไว้ว่า

“เป้าหมายของกลุ่ม คือ ทำให้เยาวชนและคนในชุมชนช่วยกันอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ หันมาช่วยกันจัดการปัญหาขยะบนน้ำตกฉัตรวาริน

เป็นการฝึกความอดทน บริหารจัดการ
และต้องใช้ทักษะการแก้ปัญหาสูงมาก

สร้างแนวร่วม ดูแลรักษาน้ำตก

ด้วยแนวคิดที่ว่าน้ำตกฉัตรวารินเป็นสมบัติของทุกคน ดังนั้น หน้าที่ในการช่วยกันดูแลรักษาน้ำตกจึงไม่ใช่ภาระของใครคนใดคนหนึ่ง แต่ทุกคนต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง เป็นแนวคิดที่ ‘โครงการปลูกใจ...เมล็ดพันธุ์รักษาน้ำตกฉัตรวาริน’ นำมาใช้ เพื่อต้องการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในชุมชนให้มาช่วยกันจัดการขยะบนน้ำตกฉัตรวาริน

กลุ่มเริ่มต้นด้วยการจัดเวทีประชาคม โดยดึงชุมชนและหน่วยงานราชการมาร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยน และหาแนวทางในการจัดการปัญหาขยะบนน้ำตกฉัตรวาริน เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในการช่วยกันจัดการดูแลขยะอย่างยั่งยืน โดยมีจุดหมายแรกอยู่ที่การปรับปรุงโรงคัดแยกขยะ ไว้สำหรับเป็นจุดพักและจัดการขยะบนน้ำตก

กลุ่มได้ประสานไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้มาร่วมเวที แต่ด้วยภารกิจของแต่ละหน่วยงานค่อนข้างรัดตัว และเวลาวางไม่ตรงกัน ทำให้กลุ่มต้องจัดเวทีถึง 2 ครั้ง แต่อย่างไรก็ตาม การจัดเวทีก็ได้รับการตอบรับที่ดี มีผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบล ชาวบ้าน และตัวแทนอุทยานแห่งชาติภูโต-สุโขงป่าดี มาเข้าร่วม โดยมีดี ครูอาวี และผู้ใหญ่ในพื้นที่เป็นผู้ดำเนินการหลักในเวที และมี อารีชา เจ๊ะสื่อแม หรือ ‘ลา’ แกนนำกลุ่ม คอยช่วยบันทึกการประชุม

บรรยากาศการประชุมหารือในเวทีนั้น ผู้เข้าร่วมมีแนวความเห็นไม่ตรงกัน โดยมองว่ามีคนที่รับผิดชอบดำเนินงานในส่วนนี้อยู่แล้ว และข้อเสนอของกลุ่มจะเป็นการเพิ่มภาระจากงานที่รับผิดชอบอยู่เดิม แต่อย่างไรก็ตาม สุดท้ายเวทีก็ได้ข้อตกลงและวางแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างเยาวชน ชาวบ้านในชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติภูโต-สุโขงป่าดี โดยจัดแบ่งหน้าที่การทำงานออกเป็นส่วนๆ คือ การเก็บและคัดแยกขยะเป็นหน้าที่ของเยาวชน ชุตรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) และชาวบ้านช่วยกันดูแล การกำจัดขยะมีองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้จัดการ และการนำขยะที่สามารถขายได้มาขายต่อ มีชาวบ้านและ ชรบ. เป็นผู้จัดการ

เมื่อมีการแบ่งบทบาทความรับผิดชอบกันเสร็จแล้ว กลุ่มก็ได้ดำเนินการปรับปรุงโรงเรียนคัดแยกขยะบนน้ำตกฉัตรวาริน โดยได้รับอนุญาตให้ใช้อาคารของอุทยานแห่งชาติภูโตสุโขงป่าดี แต่แล้วในขณะที่โรงเรียนคัดแยกขยะกำลังเป็นรูปเป็นร่าง ปัญหาใหญ่ก็เกิดขึ้น เมื่อมีการปรับเปลี่ยนผู้ใหญ่บ้าน จากเดิมที่ผู้ใหญ่บ้านคนเก่าให้ความร่วมมือกับกลุ่มเป็นอย่างดี แต่ผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ยังไม่เข้าใจแนวคิดในการทำงานของกลุ่ม จึงไม่ให้ความร่วมมือ และไม่อนุญาตให้ใช้อาคารทั้งที่ได้ขออนุญาตจากทางอุทยานฯ ไว้แล้ว โดยให้เหตุผลว่า โรงเรียนคัดแยกอยู่ด้านหน้าอาคาร จะทำให้ทัศนียภาพไม่สวยงาม และต้องการใช้พื้นที่ส่วนนี้เป็นที่จอดรถมากกว่า โรงเรียนคัดแยกขยะที่ตั้งใจไว้จึงยังไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้

“ในส่วนนี้เป็นการฝึกความอดทน การบริหารจัดการ และต้องใช้ทักษะการแก้ปัญหาสูงมาก” ครูอวีสรุปถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งกลุ่มต้องร่วมใจกันหาทางออกต่อไป

ผมได้ฝึกการพูด ได้ออกแบบป้ายรณรงค์
ได้พูดให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ผมรู้สึกดีใจที่เห็น
นักท่องเที่ยวบางคนมาช่วยเก็บขยะด้วย

รณรงค์ให้แนวคิด ปลูกฝังจิตสำนึก

แม้การสร้างแนวร่วมในการฟื้นฟูดูแลน้ำตกยังไม่สามารถก่อร่างสร้าง
ได้อย่างเป็นรูปธรรม แต่กลุ่มก็ไม่ย่อท้อ ได้ดำเนินกิจกรรมต่อเนื่อง คือ ‘เผยแพร่
แนวคิด ให้ความรู้ และปลูกฝังจิตสำนึกในการดูแลรักษา น้ำตกฉัตรวาริน ให้แก่
เยาวชนและประชาชนทั่วไปอย่างต่อเนื่อง’ คือ

1. การรณรงค์ทางวิทยุชุมชน โดยทุกๆ วันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา
16.00 - 17.00 น. กลุ่มได้รับโอกาสจาก สวท.สุโขทัย 106.5 Mz ให้ไปจัดรายการ
‘เยาวชนพลังสีเขียว หัวใจอนุรักษ์’ เพื่อเผยแพร่กิจกรรมของกลุ่มและให้ความรู้เรื่อง
ขยะและสิ่งแวดล้อม มีครูอาวีและดีเป็นผู้ดำเนินรายการหลัก และมีน้องๆ จากกลุ่ม
ผลัดเปลี่ยนกันมาเป็นผู้ร่วมรายการ โดยจะมีการแบ่งหน้าที่ในกลุ่มว่า สัปดาห์ไหน
ใครต้องมาร่วมรายการ คนนั้นก็ต้องเตรียมเนื้อหาที่จะพูด และจะมีฝ่ายดูแล
ของรางวัลสำหรับช่วงการร่วมสนุกหน้าไมค์ ซึ่งเป็นช่วงที่ได้รับความสนใจจาก
แฟนรายการเป็นอย่างดี

เนื้อหาในรายการจะแบ่งเป็นช่วงต่างๆ เช่น ช่วงร้อยวิธีดูแลสิ่งแวดล้อม
ช่วงหน้าไมค์ และช่วงเรารักษ์น้ำตกฉัตรวาริน ซึ่งเป็นช่วงที่เพิ่มเข้ามาในระหว่าง
การทำโครงการ ซึ่งผลจากการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ทำให้ผู้ฟังได้รับความรู้เรื่อง
สิ่งแวดล้อมและขยะควบคู่ไปกับความบันเทิง และเยาวชนในกลุ่มเองก็ได้
ประสบการณ์ ได้ความรู้จากสิ่งที่ตนเองค้นคว้าเพื่อเตรียมมาพูดในรายการ เป็นการ
ฝึกพูดไปในตัว และฝึกเรื่องการใช้เสียงและการเล่าเรื่องราว

2. กิจกรรมเดินรณรงค์ให้แก่นักท่องเที่ยวบนน้ำตกฉัตรวาริน มีการจัดขึ้น
ทั้งหมด 4 ครั้ง โดยแต่ละครั้งเยาวชนในกลุ่มจะมีการพูดผ่านเครื่องขยายเสียง
ให้ความรู้ เดินถือป้ายรณรงค์ แจกแผ่นพับความรู้ และเดินเก็บขยะไปพร้อมๆ กัน
โดยกิจกรรมนี้ได้รับหน้าที่เป็นทั้งผู้ประสานงาน ออกแบบป้ายรณรงค์ และพิธีกรที่
ให้ความรู้โดยการพูดผ่านเครื่องขยายเสียง มีครูอาวี ลา และเพื่อนในกลุ่มบางคน
มาคอยลับเปลี่ยนช่วยเป็นพิธีกรบ้าง โดยที่ลาเองนั้นก็คอยช่วยดูแลเรื่องสวัสดิการ
ด้วยอีกส่วนหนึ่ง

ผลตอบรับจากกิจกรรมในครั้งนี้ นอกจากให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวแล้ว กลุ่มยังได้ช่วยกันเก็บขยะ ทำให้น้ำตกสะอาดขึ้นด้วย แต่ก็มีนักท่องเที่ยวบางส่วนที่ไม่ให้ความร่วมมือ ขณะที่ยางส่วนก็นำขยะมาให้กับทางกลุ่ม เพราะมองทางกลุ่มเป็นคนเก็บขยะ แต่อย่างน้อยที่สุด ผลลัพธ์ที่น่าชื่นใจจากกิจกรรมนี้ก็คือ เยาวชนในกลุ่มเกิดพัฒนาการในตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ทักษะการสื่อสารกับชุมชน

“ผมได้ฝึกการพูด ได้ออกแบบป้ายรณรงค์ ได้พูดให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ผมรู้สึกดีใจที่เห็นนักท่องเที่ยวบางคนมาช่วยเก็บขยะด้วย” ดิกล่าวด้วยรอยยิ้ม

การจัดค่ายครั้งนี้รู้สึกรักและผูกพันกับน้องๆ ที่มาร่วมกิจกรรมมากค่ะ ได้เรียนรู้เรื่องของการรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม เรียนรู้สร้างแกนนำเด็กขึ้นมาแทนรุ่นปัจจุบันที่จะแบ่งการทำงานอย่างเป็นระบบ

เจาะกลุ่มเยาวชน สร้างคนพันธุ์อนุรักษ์

นอกจากรณรงค์ผ่านวิทยุชุมชนและรณรงค์ในพื้นที่ประสบปัญหาจริงแล้ว กลุ่มยังมุ่งสร้างจิตสำนึกให้แก่เยาวชนในพื้นที่มาเป็นแนวร่วมจัดการขยะบนน้ำตกฉัตรวาริน ด้วยกิจกรรมสร้างแกนนำเยาวชน ที่เป็นการลงพื้นที่อบรมให้ความรู้เรื่องปัญหาขยะบนน้ำตกฉัตรวาริน ตามโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่อยู่บริเวณโดยรอบน้ำตก 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านไผ่หลง โรงเรียนบ้านโตะเต็ง โรงเรียนบ้านโคกตา และโรงเรียนมัธยมสุโขทัย โดยมียุวชนเข้าร่วมทั้งสิ้นถึง 257 คน

กิจกรรมครั้งนี้ กลุ่มได้ออกแบบใบงานเรื่องขยะให้เด็กๆ ได้ระดมสมอง ฝึกวิธีคิดและนำเสนอ สอดแทรกการเล่นเกมส์ันทนาการให้เด็กๆ ได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน ซึ่งมีดีทำหน้าที่เป็นกระบวนกรดำเนินกิจกรรม สลับกับเพื่อนๆ ที่ขึ้นมาช่วยกันให้ความรู้ต่างๆ ขณะที่ครูอาวีจะคอยสนับสนุนเรื่องสื่อให้ความรู้ และลา

คอยช่วยดูแลเรื่องสวัสดิการร่วมกับเพื่อนๆ สมาชิกในกลุ่ม โดยนอกจากกิจกรรมให้ความรู้ควบคู่สุนทนาการแล้ว ยังมีการรับสมัครนักเรียนที่สนใจอยากเป็นแกนนำเยาวชน ให้สมัครเข้าร่วม ‘ค่ายปลูกใจ...เมล็ดพันธุ์รักษ์น้ำตกจืดรวาริน’ เพื่อร่วมเรียนรู้ พัฒนาทักษะ และร่วมรณรงค์เรื่องขยะต่อไปอีกด้วย

กิจกรรมโดยภาพรวมดำเนินไปได้ด้วยดี มีนักเรียนให้ความสนใจเข้าร่วมจำนวนมาก แต่ก็ยังมีปัญหาเรื่องการประสานงาน ที่หนังสือขอความร่วมมือจัดส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ถูกส่งต่อไปถึงบางโรงเรียนและอาจารย์บางท่าน นักเรียนบางห้องจึงไม่ได้มาร่วมในกิจกรรมอย่างน่าเสียดาย

อย่างไรก็ตาม กลุ่มก็ยังสามารถได้เยาวชนที่สนใจเข้าร่วมเป็นแกนนำจำนวนมาก ซึ่งก็ได้นำไปสู่การจัดค่ายปลูกใจ...เมล็ดพันธุ์รักษ์น้ำตกจืดรวารินขึ้นเป็นเวลา 3 วัน 2 คืน ถึงแม้ว่าในวันเริ่มค่ายจะมีเหตุระเบิดเกิดขึ้นใกล้ๆ กับสถานที่จัดค่าย แต่ด้วยความมุ่งมั่นของแกนนำกลุ่มที่พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “เตรียมงานกันมาขนาดนี้แล้ว ก็จัดเถอะ” ก็ทำให้ค่ายเดินทางต่อไป แม้จะมีผู้ปกครองของนักเรียนบางคนเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัย พาบุตรหลานกลับไปก่อน แต่หลังจากวันนั้นก็ไม่ได้มีเหตุความรุนแรงใดๆ เกิดขึ้นอีก และค่ายก็ดำเนินต่อไปจนเสร็จสิ้น

กิจกรรมภายในค่ายนั้น เด็กๆ ได้ฝึกระดมความคิดเกี่ยวกับการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ผ่านการลงสำรวจสภาพของลำน้ำด้วยกระบวนการ

ผมใช้ทักษะที่ตนเองมีคือการเล่นปันจักสีลัด...
มาฝึกสอนให้กับสมาชิกกลุ่ม...ทำให้เด็กๆ
มีกิจกรรมได้ร่วมอย่างต่อเนื่อง

นักสืบสายน้ำเชื่อมโยงกับระบบนิเวศป่า ก่อนลงมือรวมพลังกันทำป้ายรณรงค์และเก็บขยะบนน้ำตกจืดรวารินด้วย ซึ่งแม้การจัดค่ายจะมีอุปสรรคอยู่บ้าง ในเรื่องของที่พัก วิทยากรที่เชิญไว้ไม่สะดวกมาร่วมกิจกรรม และการบริหารเวลาไม่สัมพันธ์กับกระบวนการ ทำให้ไม่สามารถสอดแทรกเนื้อหาได้ครบถ้วนดังที่ตั้งใจ แต่โดยภาพรวมแล้วก็ถือว่าค่ายประสบความสำเร็จ เกิดเครือข่ายแนวร่วมรุ่นพี่รุ่นน้อง นักอนุรักษ์ชั้น และถือเป็นกิจกรรมครั้งแรกที่ครูอาวีปล่อยให้เยาวชนเป็นผู้จัดการแบ่งหน้าที่และรับผิดชอบงานกันด้วยตัวเองอีกด้วย

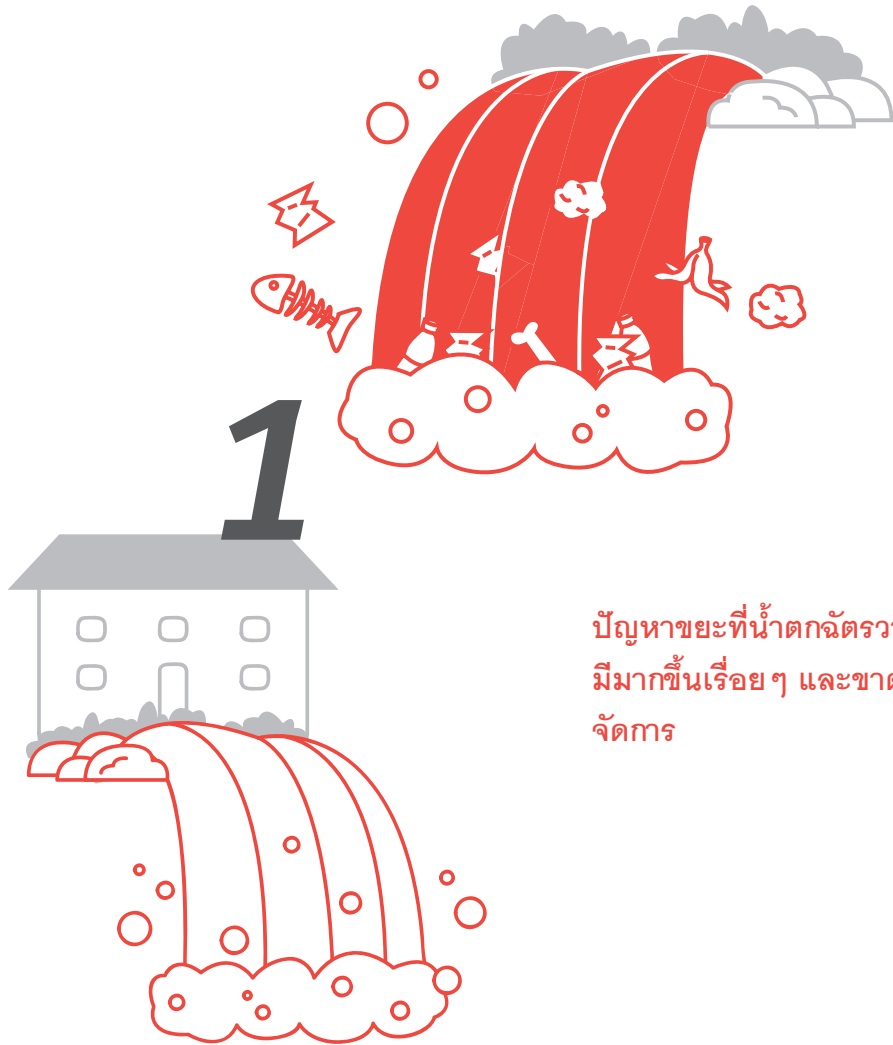
“การจัดค่ายครั้งนี้รู้สึกรักและผูกพันกับน้องๆ ที่มาร่วมกิจกรรมมากค่ะ ได้เรียนรู้เรื่องของความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม เรียนรู้ที่จะแบ่งการทำงานอย่างเป็นระบบ ฝึกทำงานรณรงค์ และฝึกพูดในรายการวิทยุ” ลากล่าวด้วยความภาคภูมิใจ

สิ่งเหล่านี้คือความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นของทั้งเยาวชน ชุมชน และน้ำตกจืดรวาริน ซึ่งแน่นอนว่าการอนุรักษ์จะยังไม่สิ้นสุดลงแค่นี้ เพราะด้วยจิตสำนึกที่เปี่ยมล้น ทำให้กลุ่มพร้อมจะดำเนินกิจกรรมในพื้นที่อย่างต่อเนื่องต่อไป เพื่อให้ น้ำตกจืดรวารินกลับมาอยู่ในสภาพที่ใสสะอาดบริสุทธิ์ เป็นแหล่งต้นน้ำที่คนใน อ.สุโขทัย ได้ใช้อุปโภคบริโภค และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของ จ.นราธิวาส สืบไปตราบนาน

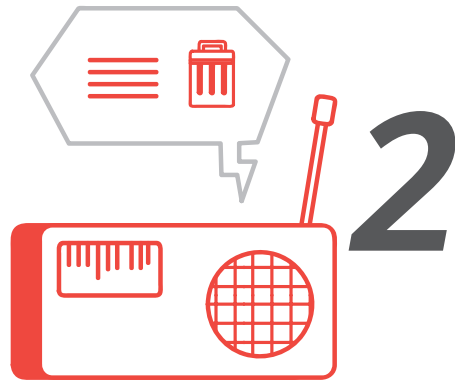

สรุปขั้นตอนการทำงาน

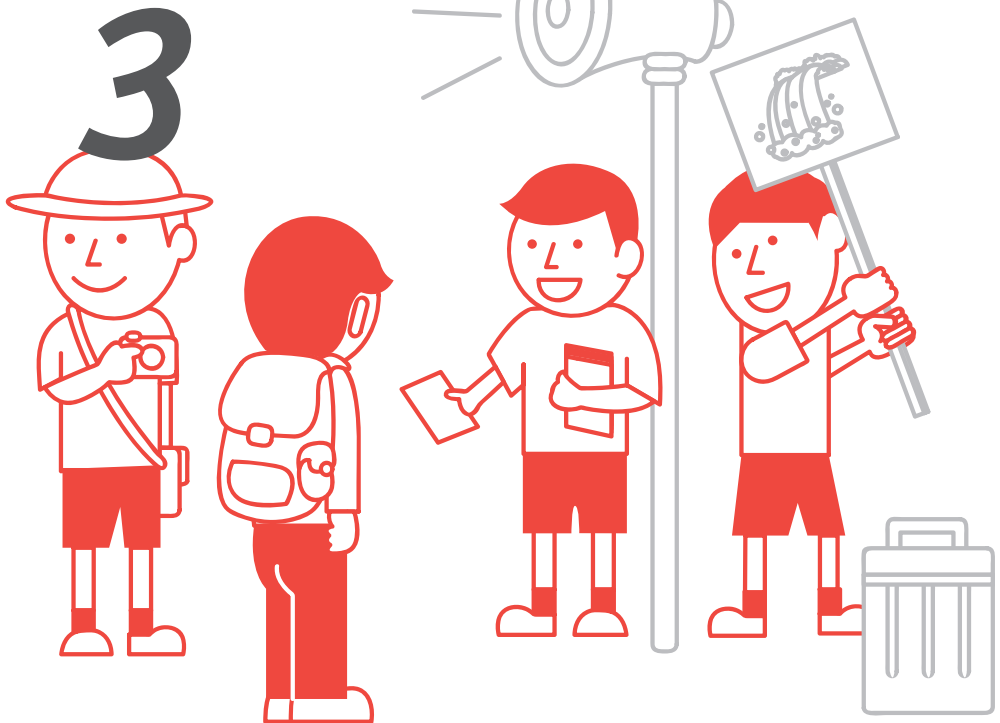

ปัญหาขยะที่น้ำตกฉัตรวาริน
มีมากขึ้นเรื่อยๆ และขาดการ
จัดการ

เยาวชนพวงลีแป๋ สูโห่งปาดี้ จัดเวที
ประชาคมและปรับปรุรงโรงเรียน
คัดแยกขยะบนน้ำตก

รณรงค์ปลุกจิตสำนึกให้ชุมชน
และนักท่องเที่ยวทิ้งขยะให้เป็นที

สิ่งที่ได้เรียนรู้

อานันต์ ทิธราคม (ตี)

ประธานกลุ่มเยาวชนพงลีแปฯ
การศึกษานอกโรงเรียนสุโขทัย

“การได้มาทำกิจกรรมทำให้ได้รู้ได้ทำ และได้เห็นว่าเราสามารถดูแลบ้านเกิดของเราได้ โดยเริ่มจากตัวเราก่อน เช่น การทิ้งขยะ คัดแยกขยะ ไม่เอาถุงพลาสติกจากร้านค้าถ้าไม่จำเป็น ใช้ถุงผ้าแทน ใช้ผ้าแทนกระดาษทิชชู อีกทั้งทักษะต่างๆ ก็พัฒนาขึ้น อย่างเรื่องความกล้าแสดงออก เมื่อก่อนเราไม่ค่อยกล้าแสดงออก แต่หลังจากทำกิจกรรมกับน้องๆ ทำให้กล้าทำ กล้าแสดงออก และกล้าคิดมากขึ้น ตอนนี้ได้มานำเสนอโครงการเอง สามารถบรรยายเรื่องน้ำตก เรื่องขยะได้ รวมถึงเขียนโครงการได้ด้วย”

อารีชา เจ๊ะสือแม (ลา)

ผู้ประสานงานและการเงินกลุ่มเยาวชนพงลีแปฯ

“ได้ประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ จากการทำโครงการ จากเดิมไม่ค่อยมีความรู้เรื่องขยะ และยังไม่ทราบว่าจะแก้ไขปัญหาอย่างไร แต่หลังจากทำโครงการ ทำให้มีความรู้เรื่องการกำจัดขยะ เห็นแนวทางที่จะทำให้น้ำตกสะอาดขึ้น นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้ทักษะต่างๆ เช่น จากเดิมเป็นคนไม่มั่นใจ ไม่ค่อยกล้าคิด ไม่ค่อยกล้าแสดงออก ทุกครั้งที่จัดกิจกรรมจะตื่นเต้นมาก เพราะยังไม่มีประสบการณ์และยังไม่กล้าที่จะลงมือทำ แต่หลังจากได้ทำโครงการก็มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น กล้าที่จะประสานงานกับผู้ใหญ่ของทางอุทยานแห่งชาติ จิตใจเริ่มเข้มแข็งขึ้นเมื่อเห็นพลังของน้องๆ ที่เริ่มเปลี่ยนแปลง เมื่อได้เห็นเยาวชนและคนในชุมชนมีส่วนร่วมที่จะดูแลน้ำตกของเรา”

ที่ปรึกษากลุ่มเยาวชน

โมอัมมัดซัฟฟรีย์ นารอเอ็ง (อาวี)
อาจารย์การศึกษานอกโรงเรียนสุโขทัย

ครูอาวีมีบทบาทในการสอนสิ่งต่างๆ ผ่านการลงมือทำงานจริง ให้เยาวชนได้เรียนรู้และพัฒนาตัวเองผ่านการทำกิจกรรม และช่วยสนับสนุนการทำงานของเยาวชนด้วยการลงไปร่วมทำงานกับเยาวชน

“อยากให้ชุมชนตระหนักถึงเรื่องสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น และอยากสร้างแกนนำเยาวชน เพื่อพัฒนาศักยภาพของเยาวชนในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ รักรักษ์และห่วงแหนบ้านเกิด โดยการทำงานร่วมกับเยาวชนต้องเปิดใจและให้โอกาสว่า บางงานเด็ก ๆ ก็สามารถทำได้ โดยที่เราคอยดูอยู่ห่างๆ เวลามีปัญหาต่างๆ ก็นำมาคุยกันในกลุ่ม”

โครงการปลูกใจ...เมล็ดพันธุ์รักน้ำตกลัดรวาริน

โดย : กลุ่มเยาวชนพลังสืบ สุโขทัย จ.สุโขทัย

หัวหน้าโครงการ

นายอานันต์ ดีอราแม

คณะทำงานโครงการ

1. นางสาวอารีชา เจ๊ะสื่อแม
2. นายอิสซัน อูมา
3. นายอานูวา ตาเฮ
4. นายอาลีมิง สตาปอ
5. นางสาวยามีละห์ นารอเอ็ง
6. นายอานูวา อูเซ็ง
7. นายมะดิง สื่อแม
8. นายมาหามะกอรี ยูโซ๊ะ
9. นายอาปีเด็น หะยีมะมะ
10. นางสาวบิสมิ ระเด่นมนตรี
11. นายมะรือดวน กะจี

ที่ปรึกษาโครงการ

1. อาจารย์โมอัมมัดซัฟฟรีย์ นารอเอ็ง
การศึกษานอกโรงเรียนสุโขทัย

